

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 182g/2019

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (7) al Legii
insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012

CHIȘINĂU

26 decembrie 2019

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dlui Vladimir ȚURCAN, *președinte*,
dlui Eduard ABABEI,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dnei Eugenia Mîța, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 17 octombrie 2019,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 26 decembrie 2019 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate a textului „în urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator” din articolul 143 alin. (7) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, ridicată din oficiu de către dna judecătoarea Natalia Iordachi, în dosarul nr. 2i-443/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. În baza sentinței Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, din 10 decembrie 2014 și a prevederilor articolelor 86 – 93 din Codul civil a fost declanșat procesul de lichidare a S.R.L. „Zebra Trans”.

4. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2017 a fost admisă cererea introductivă depusă de către dl Iurie Sorochin, lichidatorul S.R.L. „Zebra Trans”, a fost intentat procesul de faliment simplificat al acesteia și desemnat în calitate de lichidator dl Vasile Șeremet.

5. Pe 25 iulie 2017, dl Iurie Sorochin, ca fost lichidator al S.R.L. „Zebra Trans”, a depus o cerere către Curtea de Apel Chișinău prin care a solicitat să fie inclus în lista creditorilor, fără a anexa actele ce demonstrează creanța.

6. Pe 21 septembrie 2017, lichidatorul S.R.L. „Zebra Trans” a depus în instanța de judecată tabelul definitiv al creanțelor în care a inclus creanța dlui Iurie Sorochin.

7. În ședința de validare creanța dlui Iurie Sorochin nu a fost validată, semnătura judecătorului nefiind aplicată, iar ulterior acesta fiind exclus din

tabelul definitiv al creanțelor. Drept urmare, dl Iurie Sorochin a contestat cu recurs actul judecătoresc al Curții de Apel Chișinău prin care nu i-a fost validată creanța.

8. Prin decizia Curții Supreme de Justiție a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2018, iar cauza fiind restituită la rejudicare. Instanța de recurs a motivat că prima instanță urma să aplice prevederile articolului 143 din Legea insolvenței și să valideze creanțele incluse în tabelul definitiv al creanțelor și care nu au fost contestate.

9. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 septembrie 2019, dna judecător Natalia Iordachi a ridicat, din oficiu, excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (7) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 și a sesizat Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

10. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate”.

Articolul 114 Înfăptuirea justiției

„Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.”

Articolul 115 Instanțele judecătorești

„(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

(2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.

(3) Înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.

(4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite prin lege organică.”

11. Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 sunt următoarele:

Articolul 66 Atribuțiile principale și drepturile administratorului și lichidatorului

„(1) Administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale:

[...]”

c) notificarea creditorilor, **verificarea creanțelor** și, după caz, formularea de obiecții referitor la ele, **întocmirea tabelelor de creanțe**;

[...]”.

Articolul 110 Evidența creditorilor

„(1) În urma intentării procedurii de insolvență sau a inițierii procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi și va înregistra la instanța de insolvență un tabel definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului născute până la data intentării procedurii de insolvență sau a inițierii procedurii simplificate a falimentului, precizând temeiul, valoarea și rangul lor, indicând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor, suma acceptată de administratorul insolvenței/lichidator după verificare. **Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă la ședința de validare.**

(2) Contestățiile la tabelul definitiv vor fi soluționate de către instanța de judecată care a intentat procedura de insolvență sau a inițiat procedura falimentului, iar, în funcție de soluțiile pe care le pronunță instanța, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi un tabel definitiv consolidat, care va conține creanțele admise împotriva patrimoniului debitorului, existente la data intentării procedurii.

[...].”

Articolul 143 Tabelele creanțelor

„(1) Ca rezultat al verificărilor făcute în perioada de observare a debitorului, administratorul provizoriu va întocmi și va înregistra la instanța de insolvență un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva patrimoniului debitorului, precizând că sunt chirografare, garantate, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul provizoriu.

(2) La creanțele garantate se vor arăta: titlul din care izvorăște garanția, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar al creanțelor se va prezenta instanței de insolvență și se va comunica de îndată debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau respinse, precizând, totodată, și motivele.

(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. **Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.**

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor **se consideră validată dacă**, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

(7) **În urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvență va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica “Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator.** În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica “Contestat” în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica “Creanțe cu titlu

provizoriu” suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

(8) Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/ lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați. După validarea creanțelor din tabelul definitiv, numai titularii creanțelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartitie de sume, în caz de faliment etc.

(9) După ce toate contestațiile la creanțele consemnate în tabelul definitiv au fost soluționate, administratorul insolvenței/lichidatorul va înregistra de îndată în instanța de insolvență tabelul definitiv consolidat al tuturor creanțelor împotriva patrimoniului debitorului. Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca fiind admise în tabelul definitiv al creanțelor și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul definitiv.

[...]”.

Articolul 144 Creanțele contestate

„[...]”

(8) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și până la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare necunoscute pînă atunci.

[...]”.

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că din textul contestat rezultă competența judecătorului de a verifica tabelul definitiv al creanțelor, de a audia lichidatorul și de a valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori, aplicându-și semnătura în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de către administratorul insolvenței sau de către lichidatorul procedurii de faliment, **numiți în continuare lichidator**. Obligația impusă judecătorului de a-și pune semnătura în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de lichidator fără a i se permite să facă propriile concluzii pe baza materialelor analizate denaturează esența actului de justiție.

13. Astfel, în cauza dedusă judecării, judecătorul a constatat că cererea de validare a creanței înaintată de unul din creditori [dl Iurie Sorochin] nu se întemeiază pe probele anexate la materialele cauzei. Creanța acestui creditor față de debitorul insolubil S.R.L. „Zebra Trans” a fost introdusă de către lichidator în tabelul definitiv al creanțelor fără documente confirmative, iar judecătorul care constată această stare de lucruri nu are prerogativa de a exclude o astfel de creanță din tabel. Mai mult, din dispoziția contestată rezultă obligația de a valida creanța prin propria semnătură a judecătorului.

14. În această situație, consideră autorul excepției, judecătorul este ținut să valideze creanțele așa cum au fost constatate și incluse în tabelul definitiv de către lichidator. Judecătorul este privat de prerogativa de a soluționa cauza în mod imparțial, în baza propriilor convingeri și a propriului mod de interpretare a faptelor, precum și de a adopta o hotărâre legală și întemeiată numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

15. Potrivit autorului excepției, dispozițiile contestate vin în contradicție cu articolele 114, 115 și 1 alin. (3) din Constituție, afectând independența judecătorului și denaturând esența statului de drept.

B. Aprecierea Curții

16. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

17. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a Legii insolvențabilității, ține de competența Curții Constituționale.

18. Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, ridicată din oficiu de către dna judecător Natalia Iordachi, în dosarul nr. 2i-443/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central, este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie textul din articolul 143 alin. (7) din Legea insolvențabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că „în urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvențabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator”.

20. Curtea constată că textul criticat nu a constituit anterior obiect de control al constituționalității.

21. Curtea trebuie să răspundă la întrebarea dacă obligația judecătorului de a valida/confirma prin propria semnătură creanțele incluse de către lichidator în tabelul definitiv de creanțe corespunde sau nu exigențelor actului de justiție și preeminenței dreptului, în sensul articolelor 114, 115 și 1 alin.(3) din Constituție.

22. Curtea pornește analizele sale de la dispozițiile articolelor 114 și 115 din Constituție, potrivit cărora justiția în Republica Moldova se înfăptuiește în numele legii numai de către judecătorii judecătoriilor, curților de apel și Curții Supreme de Justiție, conform procedurii stabilite prin lege organică. Justiția reprezintă o activitate a judecătorului care aplica normele și procedurile prevăzute în legi organice speciale (Codul de procedură penală, Codul de procedură civilă, Codul contravențional, Codul administrativ, Legea insolvențabilității etc.) asupra unor acte și fapte juridice și asigură prin asta realizarea și respectarea drepturilor și libertăților omului. Orice activitate jurisdicțională trebuie să se întemeieze pe principiile fundamentale de

organizare și funcționare a justiției, menite să asigure caracterul unitar și eficient al actului de justiție (HCC nr.33 din 23 noiembrie 1997).

23. Legea insolvenței, din care face parte textul contestat de autorul sesizării, constituie un ansamblu de norme juridice care contribuie la respectarea drepturilor participanților la circuitul civil prin declanșarea unor proceduri colective de satisfacere a creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului insolvent. Cuprinzând un domeniu vast, complex și dinamic al relațiilor sociale, legislatorul a reglementat detaliat procedura de insolvență, competențele instanței, drepturile și obligațiile participanților, regimul bunurilor incluse în masa de plată, precum și alte relații sociale specifice. Procedura de insolvență este o procedură civilă necontencioasă, care se deosebește de altele după modul de intentare, examinare și soluționare a cauzelor. De asemenea, se deosebește de altele și după componența participanților (administrator/lichidator, debitor, creditor/adunarea creditorilor/ comitetul creditorilor) și complexitatea acțiunilor care se desfășoară sub autoritatea instanței.

24. Prevederile din Legea insolvenței se interpretează și se aplică în coroborare unele cu altele pentru a asigura atât caracterul unitar al procedurilor speciale reglementate (de faliment, de faliment simplificat, de restructurare, de restructurare accelerată etc.), cât și eficiența actului de justiție.

25. Curtea reiterează că interpretarea și aplicarea coroborată a normelor legale la situații juridice concrete, inclusiv prin înlăturarea eventualelor dubii și a unor posibile disonanțe între normele din aceeași lege sau din diferite legi, ține de competența instanței de judecată. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza *S.W. v. Regatul Unit*, 22 noiembrie 1995, § 36; HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 64).

26. Pornind de la textul legal criticat de autorul sesizării, Curtea reține că odată cu intentarea procesului de insolvență activitatea organelor de conducere ale debitorului insolvent se suspendă, debitorul insolvent pierde dreptul de a administra și de a dispune de propriile bunuri, acestea (drepturile de administrare și dispoziție asupra bunurilor) trec de drept la lichidatorul desemnat de instanță. Acesta din urmă dobândește calitatea de reprezentant al debitorului insolvent, își desfășoară activitatea sub supravegherea instanței de insolvență (articolul 67) și acțiunile lui sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei de plată prin toate

mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor (articolul 68 alin.(2)).

27. Curtea observă că sarcina principală a procesului de insolabilitate este de a proteja creditorii de eventuale pierderi, iar în cazul în care aceasta nu este posibil, aceste pierderi trebuie minimalizate. Pentru a realiza această sarcină legislatorul a reglementat detaliat modul de înaintare a creanțelor pe care creditorii le au față de debitorul insolubil (articolele 76, 140 alin.(1)), modul în care acestea se verifică, se validează și se achită.

28. Astfel, creanțele depuse în instanță sunt verificate de către lichidator (articolul 142 alin.(1)), iar cele legitime se recunosc (se admit, se acceptă) de către lichidator și se introduc în tabelul definitiv al creanțelor [articolul 110 alin. (1), 143 alin. (4) și (6)].

29. Obligația de întocmire a tabelului definitiv al creanțelor este competența exclusivă a lichidatorului, deoarece anume el verifică mărimea și legitimitatea fiecărei creanțe și, respectiv, are plenitudinea de a o recunoaște sau a o respinge (articolele 66 alin.(1) lit.c); 110 alin.(1)). Lichidatorul desemnat de către instanța de judecată este persoană autorizată în condițiile Legii nr.161/2014 privind administratorii autorizați și trebuie să-și exercite atribuțiile cu diligența unui bun profesionist, acționând pe proprie răspundere. Altfel spus, lichidatorul răspunde pentru acțiunile prejudiciabile pe care le săvârșește în exercitarea funcției de administrare și dispoziție asupra bunurilor insolubilului [articolul 73], fiind responsabil și pentru întocmirea eronată a tabelului definitiv al creanțelor.

30. La expirarea termenului de verificare, lichidatorul depune imediat în instanța de insolabilitate tabelul definitiv al creanțelor (articolul 143 alin.(5)), la care au acces creditorii și debitorul, iar cei care se consideră nedreptățiți de către lichidator au dreptul de a-i contesta acțiunile. Creditorii pot face contestații față de creanțele admise de către lichidator și incluse în tabel, precum și față de cele respinse. O creanță acceptată și inclusă de lichidator în tabelul definitiv al creanțelor **se consideră validată** dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația depusă a fost satisfăcută (articolul 143 alin.(6)).

31. Creanțele, și implicit tabelul definitiv al creanțelor, se aprobă la ședința de validare a creditorilor [articolele 110 alin. (1) și 143 alin.(4)]. În același sens, articolul 55 alin. (8) prevede că, pentru validarea creanțelor, creditorii se convoacă la data fixată de către instanța de insolabilitate prin hotărârea de intentare a procesului de insolabilitate. Ședința de judecată în care se validează creanțele înaintate de creditori față de patrimoniul debitorului se numește ședință de validare și are loc sub conducerea instanței de insolabilitate.

32. În urma verificării tabelului definitiv de creanțe și a materialelor din dosar, cu audierea lichidatorului, **judecătorul instanței de insolabilitate va valida creanțele** incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica „Contestat” în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica „Creanțe cu titlu provizoriu” suma creanței pe care o admite cu titlu

provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația (articolul 143 alin. (7)).

33. Curtea menționează că, potrivit dispozițiilor legale analizate la § 28 - §32, judecătorul, în exercitarea atribuției de verificare a tabelului definitiv de creanțe, nu verifică legitimitatea creanței propriu-zise, în sensul articolului 142 alin. (1), deoarece aceasta este prerogativa lichidatorului. Altfel spus, lichidatorul verifică creanțele, iar judecătorul verifică tabelul definitiv al creanțelor.

34. Verificarea efectuată de către judecător se referă la analiza tabelului definitiv de creanțe prin prizma următoarelor situații: dacă în tabel au fost incluși toți creditorii care au depus cereri în instanță; dacă tabelul definitiv al creanțelor a fost depus la instanță în termen; dacă au fost depuse contestații asupra unor creanțe; dacă a fost sau nu tabelul aprobat (validat) de către adunarea de validare a creditorilor. Găsind aceste condiții respectate, judecătorul va purcede la semnarea fiecărei creanțe ca fiind „validată” sau, după caz, „contestată”, așa cum este prevăzut în articolul 143 alin. (7) din Legea insolvenței. Prin semnătura aplicată în tabel judecătorul confirmă că creditorul a depus cererea de înaintare a creanței, lichidatorul a verificat legitimitatea și valabilitatea creanței, a inclus creanța în tabel, asupra creanței au fost sau nu au fost formulate contestații, iar după caz contestațiile au fost soluționate, iar tabelul definitiv al creanțelor, implicit fiecare creanță în parte, au fost votate la adunarea de validare a creditorilor.

35. Contestațiile făcute asupra creanțelor incluse în tabelul definitiv, așa cum este prevăzut la articolul 110 alin. (2), vor fi soluționate de către instanța de insolvență. În funcție de soluțiile pe care le pronunță instanța, lichidatorul va întocmi **tabelul definitiv consolidat al creanțelor**, care va include toate creanțele admise împotriva debitorului insolvent.

36. Consemnarea judecătorului în **tabelul definitiv consolidat al creanțelor** are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate (articolul 143 alin. (8)). În așa fel, judecătorul prin semnătura sa acordă puterea lucrului judecat tuturor creanțelor incluse în acest tabel. Creanțele reflectate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor lipsesc de valoare creanțele anterioare, născute sub imperiul actelor și faptelor care au guvernat relațiile dintre fiecare creditor și debitorul insolvent, indiferent dacă acele creanțe au fost mai mari sau mai mici.

37. Curtea observă că legislatorul face o deosebire certă între: a) semnarea în **tabelul definitiv al creanțelor**, în baza articolului 143 alin. (7), în care mai sunt creanțe contestate și deocamdată nesoluționate; și b) consemnarea în **tabelul definitiv consolidat al creanțelor**, în baza articolului 143 alin. (8), în care nu mai sunt creanțe contestate. Anume celui din urmă tabel legislatorul acordă „efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate” dacă a fost semnat de către judecător.

38. Curtea menționează că, în cazul în care în tabelul definitiv consolidat al creanțelor au fost, totuși, incluse creanțe compromise, articolul 144 alin. (8) din Legea insolvenței prevede că „după expirarea termenului de depunere a contestațiilor [...] și până la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei

erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare necunoscute până atunci”. Instanța de insolabilitate soluționează contestația prin încheiere, care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședința specială de validare.

39. Astfel, Curtea nu poate reține criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției. Reglementările sunt explicite și contribuie la înțelegerea normelor contestate fără a afecta principiile constituționale al independenței justiției și al statului de drept.

40. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolului 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și a articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „în urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditorii semnând în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator” din articolul 143 alin. (7) al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, ridicată din oficiu de către dna judecător Natalia Iordachi, în dosarul nr. 2i-443/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Vladimir ȚURCAN

*Chișinău, 26 decembrie 2019
DCC nr. 150
Dosarul 182g/2019*